ANUL XIII. — No. 1975. 4 PAGINI 3 LEI Duminecă 1 Martie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69.

Efort decisiv cu obligaţii generale

Boxul românesc pare înviorat. Se simte de la o vreme, o pulsaţie mai vie. Mai multă tragere de inimă. Mai mult interes.

Organizările s'au înmulţit. Asta n'ar fi prea mult. Aproape toate organizările însă, au fost excedentare. Desigur, n'au fost organizări prea mari. Reuniuni, de cartier, cu programe aproape întotdeauna amatoare sau matchuri profesioniste de interes restrâns.

Dar chiar cu aceste programe, sălile au fost în ultima vreme, pline. Tixite de spectatori cu bilete plătite, cu entusiaste aplauze pentru fazele interesante; cu certitudinea că vor fi din nou prezenţi, de câte ori vor fi chemaţi să asigure bugetul unor noui reuniuni.

Se simte în box o înviorare generală ca o înmugurire a unui vreasc uscat şi readus printr'o minune, la viaţă.

Consecinţele au şi început să se vadă. Se anunţă noui reuniuni. Reuniuni mai bune, mai multe şi mai dese. Boxeurii, aproape toţi, s'au reîntors în sălile de antrenament. Se fac programe, se iscălesc contracte se dau aconturi — Boxeurii par mai veseli. Organizatorii mai confienţi. Iar presa, mai puţin severă cu sportul acesta pe care simunul invectivelor l-a biciuit cu o persistenţă îndârjită.

Criza boxului pare înfrântă.

Dar începutul acesta de belşug este cantonat, deocamdată, la periferia Capitalei. Doar sălile de cartier activează.

Doar grupările mici, cari duc întotdeauna greul muncii se agită.

Marii organizatori nu se văd. Au dispărut sub coviltirul unor decepţii cari i-au lecuit definitiv, sau mai aşteaptă încă. Ce anume? Nu ştim. Nici nu interesează deocamdată.

Dovada pulsaţiei viguroase a boxului o dovedesc micii organizatori Grupările cari nu au fonduri, ca să le piardă şi cari s'agită totuşi, organizează, pot suporta cheltuelile organizărilor şi anunţă noui reuniuni.

Micile grupări se zbat. Se străduesc să salte boxul. Să-l pună iară pe picioare.

Dar oricât de hotărâte ar fi, micile grupări nu pot prididi toate nevoile unei opere de însănătoşire grea.

Micile grupări trebuesc ajutate. Trebuiesc stimulate, pe urcuşul greu al redresării unui sport, care a trăit atâta vreme fără să respire...

Grupările mici reuşesc deocamdată să prididească greutăţile.

Dar s'ar putea întâmpla să nimerească în hârtopuri din cari, numai cu umerii lor, nu vor putea eşi.

Atâta vreme «Federaţia română de box» a stat impasibilă să privească letargia boxului. N'a vrut, s'au n'a putut să-i dea o mână de ajutor.

A stat cu banii sub salteaua casierului, a ţinut inutile şedinţe de comitet, sau a făcut adunări generale.

Acum, are desigur intenţiunea să facă acelaş lucru.

Priveşte reînvierea boxului, dar nu vrea să se deranjeze. Să colaboreze la această reînviere.

Este desigur, mai comod să aştepţi să facă alţii ceiace ar trebui să faci tu singur. Intotdeauna, F. R. B.-ul şi-a conservat atitudinea aceasta comodă.

De astă dată însă, efortul este decisiv.

Micile grupări se zbat să facă faţă situaţiei. Dar dacă nu vor putea reuşi singure, este obligaţiunea F. R. B.-ului să le ajute. Să le acorde ajutoare, pentru acoperirea eventualelor deficituri, sau să facă organizări oficiale. Cu banii pe cari îi are şi îi ţine fără nici o întrebuinţare.

O nouă letargie ar fi hotărâtoare pentru box.

Şi pentru box, şi pentru Federaţie.

George Fulga

Alexandru Frim a revenit în ţară

„Am concurat la Olympiadă spre a salva ce se mai putea salva" ne-a declarat el

Alexandru Frim, fost campion mondial de bobsleigh şi unul dintre reprezentanţii noştri în competiţiunile olympice de bobsleigh dela Garmisch Partenkirchen a revenit în ţară.

Este încă incomplet restabilit pe urma accidentului suferit în cursul antrenamentului, dar impecabila lui construcţie fizică îi permite să-şi facă micile treburi. Se resimte însă din cauza leziunilor suferite la ficat şi rinichi, dar crede că totul va fi trecător. Deasemenea îl supără încă muschii intercostali, serios deplasaţi cu ocazia accidentului.

Văzându-l imediat după sosire, i-am cerut impresiile. Modest cum este, Frim nu a vrut la început să pomenească nimic de persoana sa.

Discutând însă prieteneşte, fără să vrea, a alunecat pe panta declaraţiilor şi, cu toate că la despărţire ne-a rugat să nu scrim nimic din cele auzite, nu i-am putut satisface dorinţa.

TREI RASTURNARI...

«Toţi cei trei reprezentanţi ai României, deci şi eu, ne-am răsturnat la antrenament. Prietenul Papana a fost cel care a gustat primul din cupa acestei amărăciuni. Căp. Angelescu şi eu i-am împărtăşit soarta.

«Nu voi insista asupra acestor accidente, întrucât, în această chestiune s'a scris destul şi s'au pus lucrurile la punct.

...TREI INVALIZI

«Ceiace est mai grav constă în faptul că cele trei accidente au furnizat acelaş număr de invalizi. Papană a suferit o serioasă contuziune la genunchi, căp. Angelescu s'a ales cu un umăr scos, şi eu am suferit leziuni la ficat şi rinichi. Pe deasupra, în momentul răsturnărei bob-ul căzându-mi în spinare, mi-a deplasat muschii intercostali.

«Ne-am dat seama de gravitatea accidentelor, dar mărturisesc sincer, speram într'o minune şi, niciunul din noi nu pierduse speranţa într'o urgentă şi radicală vindecare.

LIPSA DE ANTRENAMENT

«Stând în paturile noastre de spital şi reflectând asupra situaţiei, ne-am format convingerea că tot ghinionul nostru şi al culorilor ţării, se datora lipsei de antrenament.

«Căci, în timp ce mai toate echipele plecaseră la St. Moritz, noi aşteptam cu răbdare dar zadarnic la Garmisch, zile mai bune.

AŞTEPTARI INŞELATE

«După ce făcuserăm cunoştinţa atâtor ghinioane însă, noi tot mai

ALEXANDRU FRIM

speram şi aşa se explică faptul că invalizi cum eram, am încercat totuş pârtia.

«Papana a fost primul care a coborât fără însă a reuşi să stabilească o performanţă convenabilă. Il supăra crunt piciorul şi trebuia să se menajeze.

«Abia după această coborâre s'a convins că a încerca să concureze, ar însemna o veritabilă tentativă de sinucidere.

«Papana era deci iremediabil pierdut pentru cauza noastră.

«Căp. Angelescu nici nu putea să facă o încercare, întrucât starea umărului nu-i permitea să stea la conducere.

AM DECIS SA CONCUREZ

«In faţa acestei situaţii m'am decis să iau plecarea în cursa bob-urilor de două persoane şi trecând peste reputaţia mea de fost campion mondial, am înţeles, în primul rând, să caut să servesc interesele ţării.

«Cu toate că în ziua cursei simţeam dureri formidabile la coaste, ficat şi rinichi, m'am instalat la direcţie şi întovărăşit de Tită Rădulescu am pornit să alunec spre sosire.

«După primele două coborâri, mă găseam al şaptelea în clasamentul general. Făcusem însă tot ceeace omeneşte îmi stătuse în posibilitate şi nu mai speram într'o ameliorare a poziţiei.

GHINIONUL CONTINUA

«A doua zi ghinionul a continuat să mă persecute. Plecând printre primii, nu am putut realiza un timp satisfăcător, din cauză că zăpada aruncată pe pârtie în timpul nopţii era încă afânată şi împiedica o coborâre rapidă. Către sfârşit, zăpada s'a bătătorit bine şi acest lucru a favorizat pe concurenţii plecaţi la urmă.

«După consumarea probei, deşi frânt de oboseală, am ascultat emoţionat, elogiile aduse de organizatori, României.

«Performanţele stabilite de mine şi Budişteanu, în condiţiuni atât de vitrege, au avut darul să entuziasmeze şi spectatorii nu mai conteneau cu felicitările.

S'AR FI PUTUT STABILI PERFORMANŢE ONORABILE

«Nu-mi fac iluzii în ce priveşte locul ocupat de mine în clasamentul bob-urilor de două persoane, deşi în vădită inferioritate fizică am lăsat în urmă încă nouă concurenţi.

«Voi spune însă — lăsând la o parte orice falsă modestie — că în mod normal, românii ar fi jucat rol de frunte în competiţiunile de bobsleigh.

«Sunt sigur că unul dintre noi ar fi fost printre primii trei şi... cu puţin noroc chiar primul.

«Mă opresc aci spunând încă odată, că ghinionul a fost acela care a împiedicat pe români să culeagă câteva puncte, în olimpiada de iarnă».

r. e. d.

„Mai puţină trântă!"

Sub titlul acesta d. N. Iorga, marele nostru istoric şi profesor, publică în «Neamul Românesc» următorul articol:

«Nu mai e vorba de trânta electorală dela Severin, cu trenurile, camioanele, măciucile, bolovanii şi revolverele unor luptători cari în viaţa de toate zilele sunt oameni cu situaţii, ba unii din ei învăţători şi cucernici preoţi.

E vorba de trânta cealaltă, cu tot alaiul ei de sărituri peste prăpăstii, de nasuri turtite şi de ochi scoşi, de picioare frânte pe ghiaţă, de încheieturi scrântite la mingea englezească, de marile «olimpice» ale unei vremi în care mintea e supusă trupului, iar acestuia i se răpeşte frumuseţea şi graţia în acest desmăţ al violenţelor.

Şcolile nu mai sunt decât pepiniere de atleţi şi mândria nu mai vine nici dela «studiu», nici dela conduită, ci dela «match» şi campionat.

E tot ce trebue pentru ca omenirea să se tâmpească răpede.

Dar ce e curios e că se crede că mai trebuie un îndemn, atunci când frâu se cere.

Iată în Paris ascultam seara cu emoţie radiul dela noi. Orice sunet, orice veste mă făcea să mă simt acasă. Binecuvântam geniala descoperire.

Şi iată, după vestea bună a victoriei italiene, un pomelnic de ju-mă-ta-te de ceas al trântelor din toată lumea, cu nume de brute şi cifre fără sens.

De aceia plăteşte lumea la radio?»

N. IORGA

D. Iorga — ctitorilor noştri nu mai trebue să le-o spunem — nu are dreptate. O spunem însă pentru acei cititori cărora incidental, le va cădea sub ochi aceste rânduri. D. profesor Iorga, nu are dreptate când alătură sportul «trântelor din toată lumea»; când, mai mult, găseşte o «veste bună» în victoriile trupelor italiene cu sacrificiul de sânge a zeci de mii de oameni.

Dar articolul d-lui Iorga deschide o discuţie pe care o vom face pe larg în numărul nostru viitor.

Cum se pregătesc speranţele olympice din întreaga lume în vederea viitoarei olympiade

De vorbă cu Peacock faimosul sprinter american

Jocurile olympice dela Garmisch Partenkirchen, au luat sfârşit, dar la Berlin pregătirile sunt în toi în vederea Olympiadei de vară, care va strânge atleţi din întreaga lume.

Pretutindeni, la Nord ca şi la Sud, la răsăritul ca şi la apusul soarelui, naţiunile de pe întreg globul se pregătesc intens în vederea acestui important eveniment sportiv.

In acest moment, în care întreg universul face pronosticuri, combină sau calculează şansele atleţilor excepţionali cari vor apare pe imensul stadion olympic este, credem, interesant de a ţine pe cititorii „Gazetei" în curent cu toate aceste eforturi.

In acest scop publicăm astăzi, după un ziar francez, un prim reportaj dintr'o serie care va scoate la iveală nu secretele pregătirii, căci ele nu există, ci experienţele şi metodele de antrenament ale fenomenelor cari vor apare peste cinci luni la Berlin.

Inaugurăm această serie, printr'un interwiev cu Eulace Peacock, faimosul sprinter negru, care a reuşit în cursul acestui an să atingă fantasticul 10 s. 2.10 pe 100 m. şi 8 metri la lungime.

LA MADISON SQUARE GARDEN

Intr'un colţ al imensului vestiar al grandiosului Madison Square Garden, în mijlocul unui adevărat vacarm, un atlet negru, construit ca un adevărat Apollon cu un veşnic surâs pe buze, asculta sfaturile preţioase pe care i le dădea „Coachul" său.

Atletul era Eulace Peacock, iar coachul Benjamin V. Ogden, directorul atletismului dela Temple University din Filadelfia.

Era în seara unei reuniuni atletice, organizate de către Milrose Atletic Association. Negrul Peacock alături de Owens, cel mai bun sprinter al Americei, concura pentru prima oară în cursul anului 1936.

ANTRENAMENT PREGATITOR

«Euly nu a sosit decât al doilea, începu M. Ogden, dar aceasta nu poate scădea din valoarea lui Peacock; este prima cursă din acest an. Nu este decât începutul unui sezon de antrenament, care se va termina prin selecţionarea lui în echipa olympică.

Programul de antrenament nu va fi deloc schimbat:

In timpul lunilor de iarnă, vom participa la toate reuniunile atletice dela: New-York, Boston, Philadelfia, bine înţeles în limita timpului liber, pentrucă Peacock nu poate să-şi neglijeze universitatea, care în afară d eweekendu-ri nu-i lasă decât puţin timp liber.

«El va face multă cultură fizică şi în acelaş timp voi încerca să-i corijez stilul, căci viteza se capătă mult mai bine în aer liber şi apoi cu un stil perfect este mult mai uşor de căpătat viteza.

Dealtfel, dacă aţi observat, performanţele lui Peacock se ameliorează pe măsură ce înaintează sezonul.

TREI ORE DE ANTRENAMENT

Noi începem progresiv antrenamentul printr'o oră şi jumătate de lucru, pentru a atinge punctul culminant de trei ore de antrenament pe zi şi a-l scădea până la jumătate de oră pe măsură ce se va apropia data selecţionării echipei olympice.

CATEVA CUVINTE ASUPRA ANTRENAMENTULUI ATLETIC AL LUI PEACOCK

«Totdeauna sportul trebue considerat ca un agrement şi nu ca o muncă şi pentru acest motiv să existe cea mai perfectă concordanţă între psihic şi fizic.

«Când suntem în plin antrenament, el trebue să facă 100 metri cu genunchii ridicaţi la piept în plină viteză de trei sau patru ori; apoi fac cu el starturi încercând diverse poziţii pentru a vedea care îi convine mai bine.

«Câteva tururi de pistă, totdeauna foarte repede.

«Peacock are muşchii foarte supli şi este foarte bine desvoltat. Mişcarea de braţe este foarte importantă, dar după părerea mea cu cât este mai naturală, cu atât este mai bine şi pentru acest motiv nu voi insista niciodată în antrenamentul elevului meu»

S'a făcut târziu şi antrenorul celebrului alergător ne lasă căci trebue să plece la Filadelfia Cu altă ocazie vă voi vorbi despre altă speranţă olympică, Al. Threadgill, care a reuşit de curând să sară 1 m. 97 în înălţime

Comerciantul Bodola... a dat faliment...

şi a fost salvat de suporterii C. A. O.-ului

BODOLA

Din economiile realizate ca footballist profesionist, Bodola şi-a deschis un cinematograf.

Bodola n'a avut însă în negoţ norocul pe care îl are ca jucător...

După câteva luni de activitate, Bodola s'a trezit în pragul falimentului.

Deficitul înregistrat de Bodola se cifra la aproape 170.000 de lei.

Au intervenit însă suporterii C. A. O.-ului şi Bodola a putut fi asanat.

Nou record mondial nautic

AMSTERDAM, 28. (Intersport). — In cadrul unui concurs nautic, cunoscuta înotătoare olandeză Mastenbroeck a ameliorat recordul mondial la 100 metri spate, înotând 1 minut 15.8 secunde.

„L'Auto" despre matchul Sandu Ion-Bataillé

In ultimul său număr «L'Auto» scrie următoarele despre matchul Sandu Ion—Bataille:

«Georges Bataille a întâlnit eri la «Central» pe Sandu Ion, challengerul lui Toma Aurel.

Sandu Ion ne-a părut eri mai puţin sigur, decât în celelalte matchuri. Bataille, în schimb, a fost în cea mai bună formă. S'a prezentat cu mult mai bine decât în matchul cu Huat.

Cei doi boxeuri au încercat, în tot cursul matchului, să plaseze lovituri dure. Bataillé a lovit puternic cu stânga, iar Sandu a plasat numeroase directe de dreapta.

Sandu Ion şi Bataillé au luat, pe rând, avantaj.

La sfârşitul matchului, însă, cei doi boxeuri s'au găsit aproape la egalitate.

Decizia de match nul se potriveşte destul de bine cu aspectul general al întâlnirei.

Mâine se reia Divizia Naţională la Bucureşti şi în restul ţării

Incepe campionatul, respectiv se reia competiţia întreruptă din cauza iernei.

Sezonul oficial se deschide sub auspicii, a căror semnificaţie nu va scăpa nimănui.

După turul de toamnă, care sub raportul interesului a fost fără precedent, grupările şi spectatorii au primit o vacanţă bine meritată. Niciodată proba oficială nu a provocat o tensiune atât de mare ca în toamna trecută.

Atmosfera de extraordinară pasiune în care s'a jucat în toamnă, a făcut ca unele ciocniri să fie de o extraordinară violenţă.

La toată această atmosferă, ca element technic a contribuit în mare măsură, valoarea şi forma mult apropiată a echipelor. Marea majoritate a pronosticurilor au fost răsturnate şi n'au existat matchuri dinainte câştigate.

Clasamentul s'a schimbat din săptămână în săptămână şi s'au perindat în frunte aproape 7 din cele 12 echipe divizionare.

Până în ultima zi nu s'a cunoscut leaderul de toamnă şi aceasta odată desemnat şi-a bazat situaţia exclusiv pe goal average. Intre toate echipele fruntaşe diferenţa de punctaj a fost neînsemnată. In fruntea

CUEDAN

plutonului, cinci echipe se găsesc între 13 şi 15 puncte. In coadă situaţia se aseamănă în chip frapant.

Clasamentul ca în nici un an a cunoscut cele mai mari variaţii şi turul campionatului a fost unul din cele mai interesante, din toate competiţiile oficiale.

In momentul în care se reia campionatul, clasamentul se prezintă după cum urmează:

C. A. O.	11	7	1	3	22:15	15
Venus	11	6	3	2	29:16	15
Ripensia	11	5	4	2	31-22	14
Gloria	11	6	1	4	26:22	13
Amefa	11	5	3	3	20:17	13
C. F. R.	11	5	0	6	24:23	10
Crişana	11	4	2	5	23:21	10
Chinezul	11	4	1	6	20:34	9
România	11	3	3	5	24:32	9
Juventus	11	3	3	5	18:19	9
Unirea Tric.	11	2	4	5	27:29	8
Universitatea	11	3	1	7	13:27	7

Returul porneşte dela o situaţie extrem de interesantă. Interpretarea cea mai reală a clasamentului, înseamnă că chiar de mâine cinci echipe au şanse apropiate.

Variaţiile de clasament vor continua, iar matchurile cari vin se anunţă foarte deschise.

Campionatul care se reia într'un moment de mare interes, e destinat să fie auxiliarul preţios al programului internaţional pe care l-a întocmit federaţia. Echipele nu şi-au

(Continuare în pagina III-a)